

Tevan Pálné

Ő az unokatestvérem felesége, Tevan Pálné, vele együtt szöktem meg a gettóból. Ez a kép Békéscsabán készült, a háború előtt. Mi körülbelül a békéscsabai gettó elvitele után olyan egy héttel, július első napjaiban jöttünk fel Budapestre. Egy másik unokatestvérem férje, a Balla Alajos hozott fel minket. Másnap kivettünk egy albérleti lakást ketten. Én munkát kerestem, és akkor mint fényképészsegéd úgy dolgozhattam, hogy bár a papírjaim -- ezeket még Békéscsabán szereztem -- Kis Erzsébet névre szóltak, de a munkakönyvem -- amit szintén Balla Alajostól kaptam, mert neki volt fotóüzlete Békéscsabán, és az ő segédjének a munkakönyvét adta ide --, az Kürti Mária névre

volt kiállítva. Úgyhogy én két néven voltam, más a munkahelyemen, meg más néven a bejelentett lakásomon. A papírok működtek, de azért voltak gondok. Egyszer a lakást is föl kellett mondani: ez egy érdekes történet. Az unokabátyám feleségével, a Tevan Pálnéval egy szobát vettünk ki valahol a VIII. kerületben. Nagyon ócska kis szoba volt. Én jártam dolgozni, ő általában otthon volt. És egyik nap, amikor hazamentem este, azzal fogadott, hogy 'Te, innen el kell mennünk! Képzeld el, felkeresett egy nő, és elkezdett rimánkodni, hogy adjam vissza a férjét, és ne csábítsam el!'. Kiderült, hogy akinek a papírjaival ő volt, annak volt egy nő emberrel viszonya. Nehéz helyzet alakult ki, és féltünk, hogy ebből baj lehet. Ezt a lakást gyorsan feladtuk, és máshova költöztünk. De végig együtt maradtunk, egészen a felszabadulásig.